

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó iakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidéköl pedig a postahivatalok újan.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közvetítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentetlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Szabadság és szabadelvűség.

Uralkodó eszméje-e még a kornak a szabadság? A francia forradalom szent-háromságából valljuk-e még legalább ez egy emberi üdvösséget? Az egyenlőséggel és testvériséggel azt hiszem leszámoltunk. Nem uralkodó, üldözött eszme mindakettő. Szabadságunk pedig van elég, csak élni nem lehet vele. A levegő tele van szabad eszmékkel, és politikusaink fényes beszédeitől még jobban tele lesz. Mert ők a levegőbe beszélnek, míg mi levegő után kapkodunk.

Igenis, megfojtással fenyegeti a magyar politikai életet a magyar kormány tehetetlensége s hatalmi gögje. A »szabadelvűség« uralma alatt kell a magyar politikai szabadságoknak a legnagyobb csapásokat elszenvednie. Hogy lehetne ott uralkodó eszme a szabadság, hol legnagyobb ellensége a »szabadelvűség.« Hazug lévén a czég, aligha igaz portékát árulnak a boltban. És így kerülnek ki a »szabadelvű« szatóc-s-boltból azok a hamis ideák, a melyek a nemzet gondolkodását meg akarva mértelyezni, tömördek kárt okoznak a gondolkodás szabadságának is, mert a gyöngébb lelkeken — és hol az erős lelkek többsége? — urrá teszik azt a meggyőződést, hogy a szabadság csak ott kezdődik, a hol a ha-

talom végződik. A hatalmat pedig folyton gyarapodni látják, s ezért megcsökken az emberekben a szabadságnak még csak a vágya is.

És sajátságos jelenség! A szabadság annál többet szenved, minél inkább kénytelen a szabadelvű kormány azokból a rég sürgetett szabad reformokból valamit végre meg is valósítani. Az ember megkönnyebbülten lélekzik fel egy-egy felhivatalos közleményre, mely arról ad hírt, hogy ez és ez a nehezen várt reform végre készen van s csak tárgyalásra vár. Aztán jön egy csomó magyarázat helyesbítés, újabb akadályok és ismét ígéretek s végül megszületik — a csoda, a szörnyszülött, mely a szabadság minden igaz barátját kétségbeeséssel tölti el. Ez hát az a gyermek, mely vágyainknak netovábbja volt, melynek születését epedve vártuk annyira, s ehhez esztendőn át.

Ime, most megint készen van valami. Hol? Természetesen az igazságügy-miniszteriumban. Az az, hogy jobban mondva, megint készen van valami. Mert ottmindig készen van valami, el sohasem készül semmi. A mi igazságügyi reformmunkánk valósággal a Penelope munkája. Hozzáfognak, félbehagyják. Azon kezdik, hogy a mit készen találtak, félredobják. Azt mondják, hogy az igazságügy-miniszteriumban különben mindenki

igen szorgalmasan írja a sok nagy szabású reform-javaslatot — csak azért, hogy legyen mit széttépni az igazságügy-miniszternek.

Mily öröm fogta el a nemzetet pártkülönbség nélkül, hogy Szilágyi Dezső a bársonyszékbe beleülhetett! De úgy látszik, nagyobb volt akkor a Szilágyi Dezső öröme, mint ma a nemzet reménye. Azt hittük, hogy ez a bársonyszék az igazi szabadelvűség diadalmas trónja lesz, most kislül, hogy nem egyéb, mint egy szóharcokban kifáradt parlamenti gladiator heverő párnája.

Sok jó szándéka lehet bizonyára. Bizonyos hogy még több és még jobb volt, mikor kormányra lépett. A hatalom azonban lassanként átidomítja. Altala nem lesz több Magyarország szabadsága soha. A szabadság egyetlen igazi garantija a munka. Szilágyi Dezső pedig nem végzi, csak halogatja a nagy munkát. A mit eddig csinált, az csupa bontogatás, vagy aprólékos férczelgetés, s úgy látszik, legelőbb a mellényt akarja nemcsak megvarrni, de mindjárt rá is adni a mi elárvahodott igazságügyünkre, hadd járjon világ csufjára ezüst ptykés hetyke lajbliban — egyéb rongyaival diszes öszhangzatban.

A minék a hire azonban most napvilágot látott, az a legujabb »reform-

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Florentine.

Operette 3 felvonásban. Irta: Péter Gábor, zenéjét szerzette Tombor Aladár. — Adatik Berlinben márcz. hó 28-án.

A hazai sajtót csak pár nap előtt járta be az az örömdetes hír, hogy egy magyar termék, egy operette a berlini zenei körök előtt nagy feltűnést keltett s hogy ott márczius hó folyamán fog színre kerülni.

Zenei szépségét bizonyítja azon körülmény, hogy a bemutatás után azonnal és pedig egyhangulag elfogadtatott előadásra, és megvétetett olyan áron, melyet — fájdalom — nálunk nem adhatnának egy szindarabért.

De érdemes ezen operettnek a szövegével is foglalkozni, mert az operette-irodalomban egészen új irányt követ. — Eddig ugyanis az operette-szöveg írók azt hitték hogy ha műveiket sikamlós léhaságokkal, s arcpirító dolgokkal tele nem rakják, hát az nem is lesz kapós.

Péter Gábor, a maga operette-szövegében egészen komoly irányt követ, melyen mindazáltal mint ezüst fonál húzódik keresztül valami jól eső derűltég. Nem keresi a helyzet komikumát, nem erőltet bonyodalmakat, nem keres

csattanós jeleneteket; de a miket elbűnk tár, azok önként jönnek, s mindvégig fenntartják érdeklődésünket.

De lássuk a mesét.

Karalampusz Názó, Biledurgia fejedelme elhatározta, hogy fiát Leandert megházasítja. Ezen határozatát akkor adja fiának tudtára, midőn az nagykorúvá lesz, s ennek örömeire ünnepélyt rendez az udvarnál.

Mindenkinek nagy bámulatára azonban, Leander herceg ellene mond a házasságnak, s bevallja, hogy már szeret. Szeret egy ismeretlen pásztorlánykát, kit csak egyszer látott s kit azóta feltalálni nem tudott többé. Mostoha anyja unszolására elmondja e találkozás történetét. Elmondja, hogy midőn őt újra felkereste, annak hajlékát már romokban, felégetve találta.

Az apa hallani sem akart ezen gyermek szerelméről, s két miniszterét Szervaciust és Kalabriászt bizza meg, hogy fiának hozzá illő arát keressenek országában, mert ha országában ilyen nem találtnék, csak akkor nyugodna bele fia választásába.

Az udvarnál időzik Pampánia fejedelmének rendkívüli követe, Ricardo lovag, ki egyik udvarhölgybe, Karitinába, a Kalabriász hugába szerelmes. Ez a nagykorúsítási ünnepély alkal-

mával rendezett álarczos bálon Karitina helyett a hasonló álarczba öltözött királynénak Szabinának — ki bár vén és csunya, de hű és kalandvágyó asszony — elárul egy titkot, azt t. i. hogy otthon Pampániában összeesküvés van kitérőben, melynek czélja a bitorlót elűzni s helyébe a jogszerű, de most bujdosó fejedelmet, Norbertót ültetni vissza a trónra.

A királyné félre érti a dolgot s azt híven, hogy az összeesküvés az ő férje ellen szervezettek, lármát üt s Ricardo lovag elfogatik, ki elfogatását békével tűri, nem árulja el a valóságot, ne hogy az összeesküvés sikerét kockára tegye, s meghagyja mindnyájokat azon hitben, hogy az összeesküvés csakugyan Karalampusz ellen tervezettek.

A két miniszter tehát utra készül, azonban akkor érkezik a palotába Florentine a pásztor lányka, ki igazságot jött keresni, a miért kunyhójukat a martalócok felégették.

Találkozik Leander herceggel s felismerik egymást s kölcsönösen bevallják szerelmüket.

Itt tudja meg Florentine, hogy Leandert megakarják házasítani. Tervet főz ki s apródnak öltözvén Kalabriász szolgálatába áll s velök együtt utra kél.

A második felvonásban a két miniszter és

munka« nem ilyen hetyke darab. Gyaszos és szégyenletes tákolmány. Felemás korcs-munka. — Pártunk 20 esztendő óta sürgeti, követeli a választások szabadságának megóvását s választási ügyekben a curia bíraskodásának törvénybe iktatását.

Minden bíróságtól részlehetlanságot, függetlenséget követelünk. Minden bíróság ellen első sorban emelhetünk kifogást a bíró érdekeltisége miatt. Magán-jogainkat szerves törvény biztosítja a bírói visszaélés ellen. Legfőbb politikai jogunk azonban ki van szolgáltatva a párt-bíróságnak. Minden kérvénnyel megtámadott választás érvénye felett az a többség ítél, melynek, ha ellenzéki mandatumról van szó megsemmisítése, ha hozzátartozóról, érvényben tartása áll érdekében.

Most Szilágyi Dezső elkészült a curiai bíraskodásról szóló javaslattal. Ez a javaslat azonban a visszaélések között különbséget tesz s azokat, a melyek megállapítása a »politikai méltánylattól« függ a parlament, igazabban a kormánypárti elbírálása alatt hagyja. Ime, a kit Horváth Boldizsár óta, hiába vértünk, a liberális igazságügyminiszter, mikor egy husz esztendő óta sürgetett reformmal készül, ilyet csinál. A »politikai méltánylat« fogja tehát ezentúl is megszabni a választások érvényességét, nem pedig a törvény parancsa. A parlament abszolút jogairól beszél a Szilágyi Dezső közleménye. — A meghozott és szentesített törvényeket megváltoztathatja a parlament, ez azonban nem azt teszi, hogy egyes concret esetekben megszegheti s éppen akkor forgatgatja fel mikor ezeket mint bíróságnak kellene alkalmazni.

Aztán ki fogja előre megszabni, hogy mi függ a »politikai méltánylattól«? Mi már most megállapíthatjuk minden olyan megtámadott mandatum elbírálása, melynek sorsát veszedelmes volna a független bíróságra bízni »politikai méltánylattól« fog függővé léteitni s marad kint a régióban. És Szilágyi Dezső még arról is biztosítani akarja azokat, a kiket most magának védképpen meg akar nyerni,

hogy ezt is megsokallják, egyszerűen elcsaphatják a kuriát. Mert a törvényjavaslat szerint a curia bíraskodása meghatározott időtartamhoz köttetik, a melynek leteltével az egész törvény joghatályát veszti, ha csak újból meg nem hosszabbítatik.

Ime mégis előterjesztetik hát a rég várt reform-javaslat. Hiába Szilágyi Dezső megígérte és ő szavát tartja, annyi bizonyos. A legújabb szabadelvű korszak ime ismét a szabadság jelszava alatt indul csatába, melyben a jelszó megmarad, de a szabadság elesik.

(B—i.)

Szent Den Quixotte. Gróf Zichy Nándor, az ismeretes bigott főúr, kit legközelebb sokat emlegettek azon szégyenletes rendelete miatt, melylyel összes uradalmából kitiltotta a nem róm. kath. vallásu alkalmazottakat, sőt munkálkodására újabb anyagot talált a kisdedóvási törvényjavaslatban, mely ellen tüzzel-vassal agitál, mivelhogy nincs a javaslatnak konfeszionális jellege, s e miatt a katolikus érdekeket veszélyeztetve látja. A főrendiházban még avitium képen felejtett egy pár czopfos barátjához intézett leveleiben élesen kikel a legújabb törvényjavaslat ellen a szent férfi s felhívja őket a korszellem ellen folytatandó szemlalom-harczra. Bizony még rá találnak ijeszteni a mi liberális kormányunkra.

— Igazságügyi tervek a jövőre.

Szilágyi a nagy tervező, ismét beszélt az igazságügy terén kifejtendő nagyszabásu reformtervekről. Legközelebbi korszakalkotó elhatározása a bünvádi eljárás reformjának, — egy újabb javaslat a. Igaz ugyan, hogy Wlassich idevágó nagy szabásu alkotása az új igazságügyminiszter számára készen állt, mint a megért gyümölcs, Szilágyinak azonban ez nem kellett, hanem átadta az egész tervezet kidolgozását Körösi Sándornak s így már legközelebb valóban remélhetjük, hogy Körösi ur nagyhirű jogi tudománya kifogja rá'ani Szilágyi Dezsőt a reform-ígéretnek posványából. — A mint Körösi ur a miniszteriumot ily módon megmentendi, azonnal megkezdődik a kisbelpolgári ügyekben való eljárás,

az intési eljárás és a sommás eljárás reformja, a mi különben már szintén régóta vajudik. Elő a karja továbbá terjeszteni az igazságügyminiszter az első bírósági és kir. ügyész ségi szervezetre vonatkozó javaslatot is. Szóval »parturunt montes, peperetur ridiculus mus.« A nagy tervek közt még csak halvány említés sincs téve a kötelező polgári házasságról s a családjognak egyetlen egy ízben megemlített s azóta feledékenységnek adott reformjáról. Jogász-körökben már rég megintott a hit a nagy Delobella iránt, mert bizony »a nagy cséplőgépe« ez ideig igen kevés magot csépejt ki.

— **A vizjogi törvény reviziójáról** szerkesztett előadói javaslat, melylyel a földművelésügyi miniszterium egy évi munkásság árán készült el, e hó második felében került volga az illető szakminiszteriumok képviselőiből alakított vegyes bizottság elé a törvényjavaslat szövegezésé czéljából. Mint a »Vizügyi és Hajózási Közlöny« jó forrásból értesül, a vegyes bizottság összehívása bizonytalan időre elhalasztott. E halasztásnak oka az hogy a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat legközelebb a képviselőház elé fog terjesztetni s miután az új vizjogi törvény megalkotásánál, illetőleg a meglevő törvények reviziója alkalmával mellözhetetlenül figyelembe veendő lesz az új közigazgatási szervezet, megokolatlan volna a vizjogi törvényjavaslatot véglegesen szövegezni, míg annak alakí része az új közigazgatási szervezet keretébe be nem illeszthető.

BELFÖLD.

A kisdédovársról szóló törvényjavaslatot az orsz. függetlenségi és 48-as párt legutóbbi értekezleten tárgyalta. A párt a törvényjavaslatot általánosságban elfogadja. A részletekben is csak a költségvetésnél emel kifogást ellene, t. i. kimondatni kéri, hogy az olyan község, a mely 20 százalék pótdátot fizet, ne legyen köteles óvodát állítani, de az ilyen községben maga az állam viselje a kisdédóvár költségeit.

Újabb határsértés. A hirhedt gornyenci lakosok újabb határsértést követtek el. A »Balta Cserbuluj« nevű és a magyar bataron fekvő szép havasi legelő birtoklásáról semmikép sem akarnak lemondani s az oda felállított országos határoszlopot elégették, a földbe beásva volt reszet pedig kivetették. A

apródjuk faradtan jönnek. Bejártak sok mindenféle házat, de menyasszonyt nem kaptak hanem kosarat annál többet.

Persze, mert Florentine mindenütt csinált valami galibát, amiért ajtót mutattak nekik.

Kalabriász és Szerváczius különben két összeférhetetlen jellem. Az első csak szép lányt keres, a vagyont megveti. Neki a szép leány az ideálja. A második ellenben mindég csak vagyona néz, előtte a szépség nem jó számításba. Kalabriász tisztán idealista, Szerváczius pedig az anyagiasság embere.

Faradtan dőlnek le pihenni, miközben a Norbertó üldözői is közelednek. Norbertó menekülése közben rá bukkan leányára Florentinére, s itt tudjuk meg, hogy Florentine tulajdonképen Pampáni elűzött fejedelmének, a bujdosó Norbertónak leánya.

Florentine, hogy atyját megmenthesse, a két miniszterre, varázstűkre segítségével mély álmot bocsát, maga pedig elmegy, hogy az üldözőket tévutra vigye.

Itt következik az álom-jelenés.

A szín hirtelen atváltozik menyországgá, hol az angyalok az öreg szt. Pétert körülvéve kényszerítik, azt bohókás játékokra. Kívül hirtelen csengetés, dörömbölés hallik s Szervá-

czius és Kalabriász minden tiltakozás ellenére berontanak közéjük.

Kalabriász elámul ennyi szépség láttára, s az angyalokat unszolja, hogy hercegehez nőül menjenek, miközben Szerváczius az öreg szt. Pétert azok vagyona felől fakgatja. És midőn már látja az öreg, hogy az angyalok a sok szép beszédre nagyon is hajlanak, megrémül a következményektől, s a betolakodókat az előhívott ördögök által az alvilágba viteteti.

Erre szintén nyílt változással, a szín, az alvilággá alakul át, hol Luczifer udvara, épen bachanáliát tart.

Ide viszik a két minisztert s míg Kalabriász itt is a nők közé vegyül, addig Szervácziust Luczifer arra kárhoztatja, hogy olvasztott aranyba mártassék, hogy teljék be lelke ezzel az annyira szeretett érzezzel.

A megrémült Szerváczius küzd nz erőszak ellen s küzdése közben Istent hívja segítségül, mire dörgések és csattogások között az alvilág eltűnik és ismét ott látjuk a két minisztert a hol elaludtak s nehéz álmukból épen ébrednek.

Ezalatt Florentine az üldözőket felkeresi s elhiteti velök, hogy a két alvó egyike Norbertó, a másika pedig egyik minisztere. Azok tehát ezeket elfogják s elviszik Karalampuszhoz.

A harmadik felvonás egy börtön közös csarnokában történik.

Karitina az ő kedvesét Ricardó lovatot úgy menti meg, hogy helyette maga marad fogoly.

Leander herezeg, az őrségen levő katonák őrmesterét megnyeri, hogy Ricardót szöktesse meg. Már ismeri kedvese történetét, tudja hogy Norbertó trónja visszaállítására Ricardó hatalmas tényező lenne, s elhatározza, hogy azt kiszabadítja. Természetesen arról nem bír tudomással, hogy az már megmenekült s hogy pár nap óta már nem Ricardó, hanem Karitina a fogoly. Az örök sem fedezik még fel a szökést.

Az őrmester egy mesét talál ki, az öröket azzal rémítvén, hogy ott kísértetek járnak, azt a tanácsot adja nekik, hogy ha életök kedves, midőn a kísértetek megjelennek, tettecsenek alvást, különben mindnyájan elvesznek. Csakugyan kívül hangzik a kísértetek dala mire az örök alvást szinlelnék.

Egyszerre csak a börtön ablakán Norbertó alakja megjelenik, ki szintén azon szándékkal jön, hogy Ricardót kiszabadítsa s helyette ő maradjon fogoly. De ott már Karitintát találja s ettől tudja meg Ricardó szökését.

E közben a vizsgáló őrtiszt felfedezi a

herkul
a hatá
kost, a
Balta
harcoz
csendő
ran a
sajnál
seik az
találná

Gróf B
gyék f
nagykü
le. Gró
válasz
ról lem
ban ter
ternek.

Angliá
orosz c
ben. A
vissza
az indo
gadnia

A

ben Br
előtt az
szándék
tette az
hogy a
hessene
behívta
ges fegy
A kasza
a korm
akar fo
ország
mindent

Za

Ayresb
ban a l
kormány
raiso es
dettek.
nak ki.

V

Berlinb
mos csá
ajándék
marckna
vele utá
iratilag

örmeste
zet alá

Ek
kiket m
zárnak.

Ez
csinos a
vételni,
atyjától
kibizelg
és Karit
varol, sz

A
lédségét
rá kezd
láttara,
zajra a
kiséretév
a kiraly
itt látja,
pontján
adja, hog
ült; Nor
nyát Le
hogy az
legjobban
vágya ily

herkulesfürdői csendőrök a napokban elfogta a határon Daravója Constantin gornyczi lakost, aki azon vallomást tette, hogy ők a »Balta Cserbuluj« havasi legelőért még véres harcot fognak folytatni és azt tanácsolja a csendőröknek, hogy ne ezírkáljanak oly gyakran a vadonerdő eme rengetegekben, mert ők sajnálnák, ha rejtekhelyeikből irányzandó lövéseik az ügyben egészen ártatlan csendőröket találnák.

Gróf Bethlen Gábor lemondása.

Gróf Bethlen Gábort, Kis- és Nagy-Küküllő megyék főispánját, hír szerint fölszólították, hogy nagyküküllőmegyei főispáni állásáról mondjon le. Gróf Bethlen Gábor e felszólításra azzal válaszolt, hogy mindkét vármegye főispánjáról lemondott. Lemondását megindokolva írásban terjesztette be gr. Szapáry belügyminiszternek.

KÜLFÖLD.

Zsidók sorsa Oroszországban.

Angliából tudvalevőleg kérvényt intéztek az orosz csárhoz, az oroszországi zsidók érdekében. A petervári kérvényi bizottság azonban vissza küldte e kérvényt a lordmayornak azzal az indoklással, hogy ilyenmü kérvényeket elfogadnia és a csár elé terjesztenie nem szabad.

Az általános szavazatjog érdekében Brüsszelben f. hó 20-án a képviselőház előtt az »Association Libérale« nagy tüntetést szándékozik rendezni. A belga kormány megtette az előzetes intézkedéseket arra nézve, hogy a tüntetések veszélyesebb jelleget ne öltessenek: a milícia két korosztályát hirtelen behívták s a brüsszeli helyőrséget a közönséges fegyvereken kívül revolverekkel is ellátták. A kaszarnyákban az a hír van elterjedve, hogy a kormány minden mozgalmat csirájában el akar fojtani. A részleges mozgósítás az egész országban a legkínosabb hatást gyakorolja és mindenütt elítélik.

Zavarok Dél-Amerikában. Buenos-Ayresből jelentik, hogy Entre-Rios tartományban a lázadó csapatokat lefegyverezték s az új kormányzó átvette az ügyek vezetését. Valparaiso és Iquique osromzar alá vételét kihírdették. A kikötőkben a hajók nem rakodhatnak ki.

Vilmos császár Bismarcknak.

Berlinből jelenti egy távirat: Hír szerint Vilmos császár Bismarck hercegnek karácsonyi ajándékkul egy pompás albumot küldött, Bismarcknak rendkívül tiszteletteljes köszönő levele után a császár újkör is kifejezte táviratilag szerencse-kívánatait.

örmeister szándékát s mindnyájukat szoros örzet alá tételi.

Ekkor hozzák a két elfogott minisztert is, kiket minden tiltakozásuk ellenére szintén elzárnak.

Ezután Florentine jön a királynéval, ki a csinos apródba beleszeretvén, ráhagyta magát vétetni, hogy Ricardót kiszabadítja. Florentine atyjától megtudván a történeteket, a királynétől kihízelgett gyűrűt atyjának adja át, melylyel az és Karitina, az alatt míg ő a királynének udvarol, szerencsésen meg is menekül.

A kísértetek, kik különben a palota cselédségét képezik, bevonulnak a börtönbe, s újra rá kezdik dalukat. A bentlevők a rémalakok láttára, halálra rémülve esnek térdre. De a zajra a király is felébred s haraggal eltelve jön kísértetével: a kísérteteket lelélezza, s midőn a királynét s Florentinét, valamint minisztereit itt látja, roppant haragra gerjed, melynek tetőpontján megjelenik Ricardó, Norbertóval s hírül adja, hogy Pampánia trónjára ismét Norbertó ült; Norbertó békét és barátságot ajánl és leányát Leandernek odaigéri. Mindenkit meglep, hogy az apródnak öltözött Florentine leány, de legjobban meglepi Szabina királynét, kit kalandvágya ilyen bolond helyzetbe sodort.

Farsang.

I.

A mi bálunk.

(A debreczeni függetlenségi-kör táncvizalma.)

A debreczeni farsang krónikája nagyon szegény lenne a függetlenségi kör és párt báljai nélkül. Az u: n: elitebálok mindenütt, minden városban egyformák, azokban semmi speciális jelleg, semmi eredeti vonás nincs, egyik a másiknak utánzata, — de már a debr. függetlenségi kör és párt báljai annyi eredetiséggel, annyi jellemző vonással bírnak, hogy ezeket más városban föltalálni nem lehet.

A debreczeni törzsökös polgári osztály tagjai e bálokban adnak egymásnak találkozót s a báli közönségnek legalább 98 százaléka ezen osztály tagjaiból telik ki. Báljaink jellege teljesen magyaros, egyszerű, és fesztelen: s ez az, a mi a mi báljainkat annyira vonzókká teszi.

A függetlenségi kör szokott először a báli harcztérre fölvonulni s fölvonulása mindig diadalmas. A szombat esti bálról is a teljes sikeret konstatálhatjuk s a rendezőség, mely semmi fáradságot nem kimélt a siker érdekében, teljesen kiérdemelte a közönség elismerését és halálját.

Ezelőtt a »Korona«-szálloda termeiben tartattak meg a függetlenségi kör táncvizalmait, miután azonban onnan Themis istenasszony kiszorította Terpsichoret: a kör kénytelen volt a »Margit-fürdő« vendéglőjének dísztermében tartani meg bálját.

E helyiségtől — a város központjától való távolsága miatt — sokan féltették a bál sikerét. Azt hitték, hogy oly zord téli időben, mint a minők most járnak, a közönségnek egy tekintélyes része tartózkodni fog oly távoli helyiség fölkeresésétől. Ezen aggodalom azonban teljesen alaptalannak bizonyult, mert a »Margit-fürdő« vendéglőjének termei zsúfolásig megteltek közönséggel.

A jó bornak nem kell czégér: a függetlenségi kör báljaiba nem kell a közönséget nagy reklámokkal csalogatni. A bál hírneve régen meg van alapítva s bármily távoli helyiségben tartaná báljait a kör, mindig lenne azoknak közönsége.

A szombat esti bál minden tekintetben méltón sorakozott az előző farsangok báljaihoz. A villanylámpák szebbnél-szebb leányokra szórták sugaraikat s örömmel gyönyörködött a szem a tánczó párok tömött hadoszlopain. A

Karalampusz erőt véve haragján, béke jobbot nyújt Norbertónak és fia házasságába beleegyezik.

A sok mulatságos epizódra nem terjeszkedhetünk ki, lapunk szűk tere nem engedi ezt, ezen ismertetésünk is csak hézagos lehet, mert hosszúra ezt sem nyújthatjuk.

A mi magát a verselést illeti, arról is csak jót és szépet mondhatunk s talán lesz még alkalmunk egyes szebb részeiből mutatványt közölhetni.

Van tehát Debreczenben is irodalmi élet, van számottevő erő, s ha nem vesznek ugy észre bennünket oda fenn a magasban, mi szerény körünkben munkálkodunk s nyugodtan várjuk a napot, midőn a hivatottak felfedezik Debreczent is.

(P—s.)

Gondolatok.

A szenvedés érzékeny és előrelátó. A boldogság idegei erősebbek és szemei kevésbé igazságosak.

Carmen Sylva.

Egy miniszternek hizelegni, annyi, mint felig győzni.

Demustier.

jó kedv óráról-órára emelkedett, a hangulat mindig derültebb színezetet nyert, — a szemek ragyogtak, az arcok kipirultak s Zsiga Józsi zenekarának ugyancsak sok dolga akadt, mert minden tánczot megújraztak.

A körmagyar, e gyönyörű magyar társastáncz, szintén föl volt véve a tánczrendbe s délezzegen járta az ifjuság. A francia négyeseket két nagy colonneban mintegy 100—120 pár tánczolta. A tánczrendezők Nagy Imre és Nagy Gyula voltak.

Míg a nők a bálteremben töltötték az időt, addig a férfiak a melléktermekben kvaterkáztak, s elmerengtek a régi, jó dalokon. Legvidámabb volt a hangulat a rendezői szobában, hová a rendezőkön kívül az újságírók is benéztek s B. Nagy János körelnök híres, nevezetes nagy kulacsával barátságos ismeretséget kötöttek. A nagy kulacs azonban nem adta ingyen a tartalmát: kinek kinek pohárköszöntővel kellett megváltani azon jogot, hogy a nagy kulacsosal megbarátkozhatott. Fel is zendült a dal:

»Drága kienesem, galambocsám
Csikó-bőrös kulacsocsám

Miko hideg szelek vagynak:
Elveszed mérgét a fagnak!»

Megzendült annak a nótája is, a ki egykor valamit üzent, mely üzenet lángra gyújtotta a szíveket. A könnyekből, mely e nótára a szemekben megjelent, a szebb jövő reménye csillogott . . .

Sirva vigad a magyar! A tánczmulatságnak csak a reggeli órákban lett vége s nem frázis az, midőn azt mondjuk, hogy a jelen voltak egy igazán feledhetlen éj kedves emlékeivel távoztak.

A bálban jelen volt női közönség névsora a következő:

Asszonyok: B. Nagy Janosné, Nagy Ferenczné, Salánky Ferenczné, Ménes Mihályné, Csórián Józsefné, Keresztesi Mihályné, Kiss Gáborné, Csapó Péterné, Kálmán Istvánné, Újfaluassy Janosné, Ari Balintné, Medgyaszay Györgyné, Timári Sándorné, Nagy Imréné, Tóth Balintné, Kiss Balintné, Szabados Mihályné, Krégli Istvánné, Ekli Gáborné, Nagy Sándorné, Szegedi Dánielné, Özv. Rácz Károlyné, Szóke Józsefné, Barta Mihályné, Szabó Lajosné, Szigeti Istvánné, Kovács Janosné, Horvát Józsefné, Haleczmar Károlyné, Nagy Janosné, Nagy Gáborné, Suba Istvánné, Özv. Csórián Józsefné, Ménes Andrásné, Káldi Károlyné, Mócziz Andrásné, Harsányi Sándorné, Kiss Andrásné, Özv. Halász Józsefné, Varjasi Janosné, Kovács Mihályné, Özv. Keckés Mihályné, Nyilas Gáborné, Csikos Andrásné, Kiraly Lajosné, Komlós-Dánielné, Hornyák Józsefné, Pálly Józsefné, Szabó Mihályné, Kovács Józsefné, Székely Lajosné, Vékony Mihályné, Varga Imréné, Kocsis Andrásné, Labonecz Istvánné, Kálmán Janosné, Nagy Józsefné, Pásztor Józsefné, Kovács Janosné, özv. Pásztor Mihályné, Poroszlai Károlyné, Dobszay Andrásné, Sarkadi Andrásné, Bodó Imréné, Bán Istvánné, Szalay Józsefné, Kozma Péterné, Kis Józsefné, Varga Antalné, Hevesy Istvánné, Pálly Ferenczné, Tóth Janosné, Pongor Istvánné, Pósalaki Andrásné, Major Mihályné, özv. Major Sándorné, Kovács Józsefné, Barta Károlyné, Tiszay Dánielné, Nagy Pálné, ifj. Nagy Pálné, Konecz Istvánné, Varga Józsefné, Szöllősy Balintné, Fehér Jakabné, Mészáros Janosné, Kiss Balintné, Deák Janosné, Nagy Mihályné, Kovács Istvánné, Nagy Istvánné.

Leányok: Szilágyi Juliska, Szabó Juliska és Róza, Ekli Mariska, Timári Róza és Eszti, Nagy Mariska, Tóth Zsuzsika, Kiss Róza, Szegedi Eszti, Rácz Juliska, Szóke Mariska, Barta Mariska, Szabó Erzsike, Kovács Antonia, Horváth Eszti, Haleczmann Róza, Nagy Juliska, Nagy Emília, Suba Juliska, Boda Erzsike, Salánki Róza, Kiss Borbála, Szücs

Honka, Halász Juliska, Telki Esztike, Varjasi Esztike, Kovács Erzsike, Keresztesi Zsuzsika és Erzsike, Keckés Esztike, Nyilas Mariska, Csikós Juliska, Kiss Esztike, Király Róza, Komlóssy Juliska, Hornyák Zsuzsika, Szabó Erzsike, Kovács Esztike, Szilágyi Juliska, Vékony Esztike, Gyuró Esztike, Kocsis Esztike, Balázs Esztike, Labonecz Esztike, Kálmán Mariska, Megyasszay Esztike, Nagy Gabriella, Kovács Juliska, Möricz Róza, Dobszai Esztike, Sarkadi, Zsuzsika, Bódó Erzsike és Piroška Kollát Esztike, Bán Erzsike, Szűcs Róza, Kozma nővérek, Nagy Esztike, Konecz Erzsike Miskolezi Mariska, Szöllösi Zsuzsika s Esztike, Fehér Irma és Etelka, Mészáros Esztike, Kiss Erzsike, Deák Mariska és Róza, Nagy Róza, Kovács Erzsike, Dienes Juliska, Kiss Esztike, Varga nővérek, Hevesi Erzsike, Tóth Mariska, Pongor Erzsike, Pósalaky Juliska, Major Esztike, Kovács Esztike, Tiszay nővérek.

II.

Tombola-estély.

A deb. jótékony négyelet táncvizsgálma és tombola-estélye.

Az »Arany Bika« disztermében Szombat este zajlott le s méltán csatlakozott az idei jogász bál sikeréhez a debreczeni jótékony négyelet tombolával egybekötött táncestélye. Városunk intelligens társadalmának színe java adott egymásnak találkozót ez estélyen s míg a fényes táncterem képe szorosán egymásmellette állított négyes-oszlopával az erkölcsi sikert hirdette, a négyelet pénztára, a nyerevény tárgyak sokasága s az elarúított tombola jegyek nagy mennyisége az anyagi eredmény fényes jeleit szolgáltatták. Ritkán láttunk oly illusztris, szép közönséget, zavartalan, kedélyes hangulatban hullámlani a Bika fényes parquetjén s az összbényomás, melyet az estély gyönyörű képe a szemlélőre tett, önkénytelen megszólaltatta az elismerés szavát, mely az egylet forradhatlan buzdó vezetőjét Veres Lászlóné Szathmáry Teréz urnót, a rendezés körüli tapintat s buzgóságért méltán megilleti.

Hogy referándumban a részletekbe nem hatolok, annak nagyon tragikus oka van. Jogász bál tudósításomban említettem a ragyogó szemeket, elvakított a kikandikáló vállak hó fehér fénye s ezzel nagyon kellemetlen helyzetbe sodortam az én kedves Luci-Feribaratómat. Mert dacára annak, hogy referens néven nem is hasonlít az ő irói nevéhez, s hogy irályom az ő elismert tehetségének csak halvány árnyékát is alig engedő sötét, egy Luci-Ferim által igen negyratecsült kedves valaki, ki szívének abszolút hatalmával kormányozza az én kedves collegám tánczokba vert szívét, a jogász bál tudósítás irójában is Luci-Ferit vélte felhalálni s erősen megfenyegette őt azon vélt merészségeért, hogy bátor a vallak fehérségét észre venni, s a szemek sötétjében a szerelem tűzét kutatni.

Annál azonban mégis constatalhatok, hogy a tombola-játék befejezése után is késő reggelig folyt a szívek játéka s ha sokan el is estek a törekény nyerevény tárgyaktól, vettek helyette szegre nem akasztható — habár szintén gyakran törekény s ingadozó nyerevényekre szóló igérvényeket, melyeknek huzása a közel hónapokban mutatja majd meg, hogy kinek van szerencséje a szívek játékában.

A hölgyeknek talán itt-ott hézagos névsorat következőkben sikerülő összeállításunk: Bekény Péterné, Buzás Elekne, Bekény Ottokárné, Bruckner Ernőné, Berger Henrikne, Berger Morné, Bulsterné, Balázs Sándorné, Bernát Istvánné, Czégelyné, Csiffy Kata, gróf Degenfeld Józsefné, Donogán Istvánné, Fischbein Ignaczné, Ferenczy Aladárné, Fried Emilné Feischl Károlyné, Fraterné, Györfly Aladárné, Györy Elekne, Gaszneré, Hutray Beláné, Joó Istvánné, Jablonczayné, Jakóné, Király Ferenczné, Korniss Ferenczné, Kola Janosné, K. Kopaesy Juliska, Killer Edéné, Lichtenstein Józsefné, Dr. Legányi Gyuláné, Laszlo Albertné, Lippmann Samuelné, Mura-kozy Lászlóné, Marjalakyné, Nemes Gáborné, Pellieth Sándorné, Popper Alajosné, Popper

Morné, Rasó Gyuláné, Rott Lipótné, Rösszler Richárdné, Szabó Kálmáné, Szikszay Gyuláné, Szathmáryné, Tüdös Kálmáné, Tóth Beláné, Telegdyné, Udvarnok szazadosné, Veres Lászlóné, Vecsey Imréné, Weinberger Lajosné, Veszterné, Vegh Gyuláné, Beer Margit, Bulster Stefike, Buzás Erzsike, Bernát Flóra, Czégely Ilona, Fráter Erzsike, Fischbein Mariska, Fischbein Ilka, Fried Margit, Gaszner nővérek, Jablonczay Ilona, Jablonczay Margit, Jakó Irén, Király Ilonka, Korniss Vilma, Marjalaky Piroška, Matkovich Anna, Nemes Irén, Osváth Vilma, Rott Irma, Rontó Erzsike, Szabó Juliska, Szathmáry Róza, Szepessy Gizella, Telegdy Szeréna, Tóth Irénke, Weinberger Vilma kisasszonyok. A hölgyeknek ezen szép csoportjából kerültek ki azok a bájos táncosnők, kik tánczosaik karján 70—80 párból álló colonne-okban lejtették az első és második négyest. A Magyar fiuk talpalávalója mellett járta a fiatalság egész kivilágos kiviraditig, a legteljesebb megalégedéssel hagyva ott diadalnak harczerét. Jenny.

III.

Az asztalos ifjuság bálja.

A deb. asztalos ifjuság f. hó 24-én zárt körű táncvizalmat rendez a »Bika«-szállodában. A mulatság igen sikerültnek ígérkezik, mert a rendezőség nem kimél semmi fáradságot, hogy a sikert biztosíthassa. A meghívók már szelküldtek. A kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, de arra igényt tartanak, szíveskedjenek az iránt a Nagy Sándor ur butor-üzletében jelentkezni. Jegyek előre váltathatók: Sesztina Lajos, Tóth Gyuta, Benyács Emil és Gyenes Lajos urak üzleteiben, valamint Nagy Sándor butor-raktárában. Az étkező helyiségek a nagy terem melletti termekben lesznek berendezve. A bálra szóló meghívó következőleg hangzik:

»A debreczeni asztalos ifjuság 1891. évi január 24-én a »Bika« szálloda disztermében zártkörű táncvizalmat rendez, melyre czimzett és családja tiszteltelt meghívatik. Belépti díj személyenkint 1 forint. Kezdeté este 8 órakor. Tánczenész Rácz Károly zenekara lesz. Ételek és italokról a vendéglős goneoskodik. A tiszta jövedelem fele részben az E. E. M. E., és fele részben az asztalos tanoncok jutalmazására fordittatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtaztatnak.«

IV.

A debreczeni csizmadia iparos ifjuság 1891. év január 24-én, szombaton a »Margit fürdő« vilányfal vilagitott disztermében betegsegélyző pénztára javára zártkörű táncvizalmat rendez. Italokról az ifjuság gondoskodik. A táncestélyen Zsiga Jozsi zenekara működik. Kezdeté 7 órakor.

Ujdonságok.

* **Egy főhercezkisasszony halála.** Mária Antónia főhercegnő, Karoly Szalvator főherceg 17 éves leánya, Maria Valéria főhercegnő sógornője, Arcoban meghalt. Halálát kanyaró okozta, melyet most már labbadozó kisebb testvéreitől kapott el. Hogy a baj olyan hamar elbánt vele, annak magyarázata főleg az, hogy a főhercegnő gyermekségétől fogva mindig nagyon gyöngé, beteges volt. Már 14 éves korában gyorsan fejlődött tüdőbaj mutatkozott nála s annyira elgyöngült, hogy tanítását is abba kellett hagyni. Megható ragaszkodással esüngött a beteg leány bályján. Ferenc Szalvator főhercegen s mikor az feleségül vette Mária Valéria főhercegnőt, a beteg is Ischlbe kívánczolt, az udvari oratóriumba vitette magát s onnan hallgatta végig az esketési szertartást. Mikor az új párt összeadták, gyönyörű bokrétaival lepte meg Mária Valéria főhercegnőt, melynek virágait ő maga szedte. A szép beteg leány a királynak gyermekora óta kedveltje volt s midőn legutóbb már segedelem nélkül járnai sem tudott, maga a király

gyakran támogatta lépteit. — Mária Valéria főhercegnőnél a 18. és 20-ára kitűzött fogadások Mária Antónia főhercegnő elhunyt következtében elmaradnak. Az udvari bál, mely a jövő hét folyamán lett volna, szintén elmarad.

* **Katonai botrány.** Eperjesen e hó 15-éről 16-ára virradó éjjel katonai botrány történt. Egy hadnagy és három fiatal ember mulatás után kurjantatni kezdék az utcán, mire Hollián közrendőr felszólította őket, hogy esendesen legyenek. A hadnagy felfortyant s megragadta a rendőrt és magával akarta őt vinni a kaszárnyába; s midőn ez nem sikerült a kaszárnyából 5 embert hozott és betört velük a városházára s ott lelövésével fenyegette a rendőrt. A hadnagy ellen szigorú vizsgálatot indítottak.

* **Érdekes eljegyzés.** Ujházi Ede a nemzeti színház tagja, eljegyezte Székely Kornélia kisasszonyt, a híres első szépségversen győztesét.

* **Kövesdi János** polgártársunk olyan kitüntetésben fog részesülni, minőben csak híres embereket szoktak részesíteni: *emlékkövel jelölik meg a nevet.* A dolog úgy történt, hogy Kövesdi János a jankafalvi hegybirtokosságának — szőlőtelep berendezésére — két katasztrális hold földet ajándékozott s a hálás birtokosság elhatározta, hogy ezen föld kellő közepén felállítandó emlék-kövel fogja megörökíteni az adományozó nevet. Az emlék-kő leleplezésére alkalmi költeményt Hazafi Veray János, az ismert vándor-poéta fog írni.

* **Halálozások.** P. Szathmáry Károly, az ismert író, a képviselőház naplószerkesztője, a fővárosban hosszas szenvedés után elhunyt. Halála nem csupán az irodalomra nézve képez nagy veszteséget, hanem a kisdudóvás ügye is, melyről most készül törvényt alkotni a parlament, igazi apostolát vesztette benne. — *Vahot Gyula*, Vahot Imrénének, a hírneves írónak és szerkesztőnek fia, az angyalföldi tébolydában, 37 éves korában elhunyt.

Rendőr mint Don Juan. Szörnyű jajveszékélés hangzott ki egyik czepléd-utczai pinczelakásból. Közébe-közébe egy vékony férfihang kontrázott rá, majd ez is jajgatással alakult át s végül dörgő káromkodás nyomta el a tiltakozatos hangokat. A nagy zajra sok járőkelő gyűlt oda a pincze-ablak elé s kíváncsian tekintettek be rajta. Odabenn egész tragédia játszódott le. Egy markos rendőr kegyetlenül gyomrozott egy vékonyka embert, ki mint a csik úgy hánykolódott a földön, de sehogysem tudott megszabadulni a vasmarkokból. Mellettek egy nő állott, összevevissa lépett ruhában, de éppen nem igyekezett a vékonyka embert kimenteni keserves helyzetéből sőt még egy-egy erős ütés után ugyancsak odakiáltotta a fülebe: *ugy kell, ugy kell!* A nézőközönség kíváncsian tudakozódott a lakóktól az eset felől s nagyot bámultak, midőn megtudták, hogy a pinczeben szerelmi tragédiát játszanak. A vékonyka ember egy szegény szabó, az asszony az ő felesége, a rendőr pedig a házibarat. Az asszony a rendőrral szerelmi viszonyt folytatott, a miről a férj semmit nem tudott. Véletlenül azonban elszámították a légyottot a szerelmese s a férj meglepte őket. Persze egy megesalt férj minden keservével támadta meg a csabítót és a hüllen feleséget, de nem sokat ért a beszéde, mert nemhogy meghunyászkodtak volna a szerelmesek, de még ok haragudtak meg azért az udvariatlanságért, hogy a férj háborgatni merészkedett őket s kopogtatás nélkül lépett be a szobába, a mi pedig nagy illelenségre mutat. A rendőr végre nem győzte hallgatni a sok predikációt, markai közzé kapta a czingár szabót, letépete a földre, ott ütötte-verte, úgy hogy szegénynek orrán száján ömlött a vére! Az asszony nem sajnálta az urát, mert *»ugy kell neki.«* Sőt midőn észrevette, hogy a zajra sok ember gyűlt a pincze-

ablak elé, s kíváncsi néz mulnak, mit istenes murelta a kom mint a ki n felesége lnyáskodott tenni a fele is kért tőle, torkodott a hinnünk, n rendőrségén

* Jo

Végre elhag kit a katonai miatt három Joanovits a négy hónap fogságban.

* Ko

arullatási j a gyógyszer a szer eltar kozó rendel tudvaleőleg szer fölfedez delphiában módját. Szer

* Sz

ton budape deccentraliz hó végén D

* A

uteza végén dítő eset tegnap este jával az ablak tőrdéről az leütötte a lá petroleum v apa hamaros de mikor a minden eről a leányka ru elfutott a lá teljesen ő s s segíteni több kinok között

* Öng

pasa, bécsi kísérletel kö pota nagyon

* Fél

nyeteg mag azonban vala ban ezt a va lalos veszed között inhol esete. A fiata egy kisasszo leány viszon gen fakedné annyira gyöt tette a lá járt csalfasá Legutóbb a f barátja Páris togatott men sabbán időzt ből, a fiatal hogy barátja »Meglásd — a vége. Szen Fenyegetésé getett jegves teit agyába. volegénye ma mulva ki is s

* Hal

délután a esz teni Pata ki vija előtt me és fejfel leb belefult. H házba.

ablak elé, kiment az utcára és összaszidta a kíváncsi népet, hogy mit állnak ott, mit bámulnak, mit háborgatják az ő szeretőjét az ő istenes munkájában. Mikor a rendőr megelégette a komédiát, bucsut vett az asszonytól s mint a ki méltóan eselekedett, elment haza a feleségéhez. A czingár szabó pedig meghunyászkodott s nem mert több szemrehányást tenni a feleségének, sőt még talán bocsánatot is kért tőle, hogy akaratlanul megzavarni börtöködött a mulatságot — legalább ezt kell hinnünk, mert az árva nem tett panaszt a rendőrségnél.

*** Joanovits Sebő szabadlábbon.** Végre elhagyta a fogházat Joanovits Sebő, a kit a katonai önkény Kossuth Lajos éltetése miatt három havi helyőrségi fogházra ítelt. Joanovits a vizsgálati fogság beszámításával négy hónapot és huszonkilencz napot töltött fogságban.

*** Koch gyógyszer.** Koch szerének árulhatási jogát nem sokára át fogják ruházni a gyógyszerészekre. Előbb azonban közzéteszik a szer eltartására, árára s adagolására vonatkozó rendeletet. Dixon philadelphiai tanár, ki tudvalevőleg azt állítja, hogy a tüdővész elleni szer fölfedezésének elsőbbsége őt illeti. Philadelphiában megismertette szerének előállításí módját. Szere tényleg azonos a Kochéval.

*** Személyi hír.** Dr. Löfkovich Márton budapesti gyakorló ügyvéd, a kir. tablak decentralizációja folytán, ügyvédi irodáját e hó végén Debreczenbe teszi át.

*** A megégett gyermek.** A mester-utca végén levő Szotyori-majornban megrendítő eset történt. Nagyházi János majoros tegnap este öt éves Juliánna nevű leánykájával az ablak mellett ült. A petróleumlámpa ott volt az ablakban s midőn a kis leányapja térdéről az ablak párkányára kapaszkodott, leütötte a lámpát, mely rájok esett. Az égő petroleum végig ömlött mindkettőjükön. Az apa hamarosan leszakgatta magáról a ruhát de mikor a kis lányát akarta megmenteni, minden erőlködése hiábavaló volt már, mert a leányka ruhái meggyulltak és egész a testén elfutott a láng. A kis leány arca és melle teljesen összeégett, nem is lehetett rajta segíteni többé semmi ápolással, mert óriási kínok között meghalt szegényke.

*** Öngyilkos nagykövet.** Saadullah pasa, bécsi török nagy követ öngyilkossági kísérletet követett el buskomorságában. Állapota nagyon aggasztó.

*** Féltekenység.** A zöld szemű szörnyeteg magában véve is veszedelem. Ha azonban valaki mesterségesen is növeli magában ezt a vadat, akkor meg éppenséggel halálos veszedelemnek teszi ki magát. A többek között imhol egy elékelő párisi fiatal ember esete. A fiatal ember szenvedélyesen szeretett egy kisasszonyt. Az volt a szerencséje, hogy a leány viszonzta érzelmeit, különben már régen faképnél maradt volna, a becsületes leányt annyira gyötörte féltekenységével. Ez ki sem tehetta a lábát a házból, hogy jegyese mindjárt csalásággal és kaczérsággal ne vádolja. Legutóbb a fiatal embernek egy vidéki katona barátja Párisban járt s a régi jó baráttal ellátogatott menyasszonyához is, a kinél hosszabbban időztek. Alig távozott a katona Párisból, a fiatal emler azzal vádolta jegyesét, hogy barátját tulságos melegséggel fogadta. »Meglásd — fenyetődött — dráma lesz ennek a vége. Szemed láttára mezőlöm magamat!» — Fenyegetését hamar bevalto. Másnap becsengetett jegyese ajtaján, aztán egy golyót röpitett agyába. Mikor a leány az ajtót kinyitotta, volégenye már haldoklott s néhány pillanat múlva ki is szenvedett.

*** Halál véletlenségből.** Tegnap délután a csapó-kerti kútból vizet akart meríteni Pataki Jánosné. A kútnak alacsony kávjája előtt megcsuszott a 70 éves öreg asszony és fejével belekútt a kutba; mire észrevették belefult. Holttestét beszállították a közkórházba.

*** Leégett raktár.** Varga Károly debreczeni butor-raktáros nyiregyházi-fiók raktára e hó 15-én teljesen leégett. — A kár tizenkét ezer forintra rug. A vizsgálatot megindították.

*** XIII. Leo pápa végrendelete.** A Vatikánhoz közelálló olasz lapok azt jelentik, hogy XIII. Leo pápa elkészítette végrendeletét s azt közölte is egyik bibornokkal. A pápa ugyan most jó egészségnek örvend, amit legjobban bizonyít az, hogy nemcsak tömeges audienciákat ad, hanem kisebb csoportokat, sőt egyes családokat is fogad, de minden eshetőségre rendbe akarta hozni végintézkedését. A végrendeletben állítólag a pápa hosszan foglalkozik a szent szék és Európa között fönálló viszonyokkal s kifejti a maga nézeteit a jövőben kövendő politika iránt.

*** Uj ügyvédi iroda.** Dr. Löfkovich Márton, budapesti gyakorló ügyvéd, ügyvédi irodáját e hó végén Debreczenbe teszi át.

*** Az önkéntesi vizsgálatokra** nézve a hadügyminiszter kiegészítő rendelkezést tett. Az egy éves önkéntesek vizsgálatainál adott »elégéses« osztaályzathól gyakran igényt formáltatott arra, hogy a második évi szolgálatra kötelezettek szabadságoltassanak, ezzel szemben a hadügyminiszterium elrendelte a csapatiskolák részére kiadott utasításokban az »elégéses« osztaályzat magyarázatahoz hozzá fűzessék a következő közbeszúrás: »Olyan fontosabb esetekben, a melyekre nézve a vizsgálati eredményt illetőleg a »jeles« és »megfelelő« osztaályzat kívánatik meg, mint minimális követelmény, a kitűzött czel nem tekinthető elérettnek, ha a vizsgáló csak »elégéses osztaályzatot nyer.«

*** Czég-változás.** A helybeli és nagyváradí piaczon fennálló Szent-Királyi és Kalenda czég a társtulajdonosok által kétfeté választotta a helybelit Szent-Király Tivadar ur és a nagy-varadit Kalenda János ur vette át.

*** A nap- és holdfogyatkozás 1891-ben.** Az új esztendőre két nap- és két holdfogyatkozást jósolnak a csillagászok. Az első napfogyatkozás június hatodikán fog beállani, tehát ugyanakkor, midőn Jupiter I. holdja is elsötétül. A nap gyűrűsen lesz elfödve. Az éji tűnemény nálunk mint részleges fogyatkozás látható. A második napfogyatkozás december elsejére esik, részleges lesz és nálunk nem látható. — A két holdfogyatkozás közül az első május 23-án mutatkozik, a mikor a hold tányára teljeseu elsötétül — ilyenek fog látszani nálunk is. Ugyanez nap estején 7 óra 42 perczkor áll be a holdtölte. Végül ugyancsak teljes holdfogyatkozást látunk november 16-án, a mikor e holdtölte éjfélt után 1 óra 22 perczkor lesz.

*** Köszönetnyilvánítás.** A f. évi január hó 10-én tartott jogász bál alkalmából a jogászszegető egyesület javára a már kimutatottakon kívül felülízetett még Révész Bálint püspök úr 5 frtot. Fogadja köszönetemet nagylelkü adományáért. Fráter Bela jogászszegető egyesületi elnök.

*** A király a magyar művészetért.** Gróf Szapáry Gyula belügyminiszter átiratban tudatta a nemzeti színház nyugdíjintézetének elnökségével, hogy a király ő Felsége a nyugdíjintézet javára magánpénztárából a következő adományokat tette: Harmincezer forintot amaz összeg gyanánt, melyet még a nyugdíjintézet régi választmánya az alapítókból kölcsön vett, hogy ezzel nyugdíjazásoka eszközöljön; tizezer forintot az eddigi deficit fedezésére, és végül kétezer forintot az ez év folyamán még esetleg felmerülő deficit fedezésére. Tehát összesen negyvenkétezer forintra rug ő Felségének adománya, melylyel a nyugdíjintézet pénzügyei most már teljesen helyre vannak állítva. Az intézet tagjainak szerzett jogai a király e nagylelkü elhatározása következtében csorbítatlanul épségben maradnak, és ezzel el van hártva az érzékeny csapás, mely legjobb színművészeinket és művésznőinket fenyegette.

*** Alaposság.** Pali bátyánk, a ki kires nagy tudományáról, a heves vitatkozás közben tudakosan tette az orra begyére a mutató ujját:

— Nekem van igazam, hisz egy görög böles is azt mondja —

— Melyik görög böles?

— Azt nem tudom.

— Mit mondott hát?

— Azt sem tudom.

*** A hercegprimás szenvedélye.** A hercegprimásról tudvalevő, hogy a világias örömtől távol tartja magát. Egyetlen szórakozása, s ezt nagy szenvedéllyel üzi: a madáretetés. Hacsak egészsége engedi, naponta a délutáni órákban hosszabb sétát tesz palotája kertjében, de soha nem megy üreg üres zsebbel. Minden zsebet megtömi kenyérmaradékkal és mindenféle madár eleséggel. A mint udvari papjai és vendégei kíséretében a palota kertjében megjelenik, az éhes madársereg formális ostrom alá veszi és ugyszólván ellepik az ősz háznagyot, miközben csicseregnek szörnyen és óriási verseuygést visznek véghez, hogy egyik a másikat megelőzhesse. Sokszor megtréfálja a biboros etető az ő éhes vendégeit s nem szolgálja ki őket rögtön. Az éhes vendégek azonban nem tágitanak, hanem mennek utánna mindaddig, a mig zsebeit ki nem üríti. A mostani szigoru tél igen kedvező az agg főpásztor kedvtelésének. A palota kertjében annyi a madár, hogy a primás most naponta háromszor eteti szárnyas vendégeit, reggel, délelben és este. Ugy látszik, hogy a madarak kevésbé irigyek egymásra, mint az emberek. A megvendégelt madarak napról-napra többet magukkal térnek vissza az esteli etetéshez. Az agg főpap mindig maga osztja ki az eledelt az ő szárnyas vendégei között és nem távozik addig a palota kertjéből, a mig az éhes sereget jól nm tartotta.

Színház.

— Január 17 és 18. —

Szombaton este a »Toldi Miklós« cz. énekes történeti színművet, tegnap este pedig Szilgigeti Edének »A nagyapó és a kiesapott diák« cz. népszínművét adták. A tegnapi előadás a jobbak közé tartozott s a színház is szépen megtelt közönséggel. A tegnapi szereplők közül ki kell emelnünk Éllinger Ilo n a t (Zsuzsika), Balassát (nagyapó) Andorfit és Hegyesit. Utóbbi majdnem utánozhatlan bravourral mutatta be egy igazi német »Klavier-meister«-nek prototypját.

Nem hagyhatjuk szó nélkül a zenekarnak valóban hátrányára szolgáló ama játék-modorát, a mely szerint az a magyar népdaloknak éppen a kedélyre mélyebben ható, finoman nuancirozott játékokat igénylő részeinél bele belebőből nagy dobjjával. Ettől bizony megkímélhetnek a közönséget.

*** Hegyesy Mari** asszony, a nemzeti színház kiváló tagja, holnap a vörös-kereszt-egylet javára lép föl. Jegyek ezen előadásra ma még Zédor Lajos ur üzletében kaphatók, holnap pedig az egész nap folyamán a penztárnál válthatók. A színhazi pénztárt holnap a vörös-kereszt-egylet kezeli.

*** Hentallerné Pauli Mariska** a szép hanggal és élénk játékkal rendelkező operette-primadonna, Szeged város közönségének dédelgetett kedvence, közelebb vendégszerepelni fog színpadunkon. A bájos divát férje, Hentaller Lajos orsz. képviselő és egy intelligens szegedi urakból álló társaság fogja kísérni. Debreczen közönsége bizonyára nagy örömmel fogja venni kitünő primadonna vendégszereplésének híret.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Holnap, kedden 1891. január hó 20-án. **K. Hegyesi Mari** urnőnek, a budapesti nemzeti színház első rangu tagjának, felléptével, a »Vörös kereszt« egylet javára, általános bérletszünetben:

„Lecouvreur Adrienne.“

A jégről.

Irta: L. J.

— Mamuskám te 'azt ígérted, hogy új évre egy pár Excelsior koresolyával lepsz meg és még most sem vettél.

— Hagyd el, hagyd el van az embernek elébb való baja is! Nelli félre húzódik és a szemeit törölgeti.

— No hát mi lelt már? . . .

— Igazán mamuskám nem járja, — szépegi Nelli — már a mosóné lánya is tud koresolyázni és nekem még sem enged meg.

— Épen azért, mert a mosóné leánya is koresolyázik, nem fogsz a jégre menni — válaszolt a mama tekintélyes komolysággal. Hanem ha holnap szép idő lesz — tette hozzá engesztelő hangon — megnézzük a Szikszay jégpályát.

— Oh! mit ér az!? — durcáskodik a leány tovább.

... Másnap szép idő volt s a Szikszay jégpálya tömött terasszan ott volt Nelli is a mamája mellett. Kedves szemével vágyakozva kísérte a koresolyázók ide oda sikamlását s fehér bolyhos muffjat gyakran szorongatta ajkához, hogy elrejtse mamája elől az előtörő sóhajokat.

— Ni mama, ott van a mosóné leánya! — kiált fel egyszerre bosszus kitöréssel.

— És a mosóné lánya, mintha csak meghallotta volna ezen gúnyos felkiáltást, abban a pillanatban megsiklott és végig terült a jegen.

— Látod leányom — szól a mama jó akaró figyelmeztetéssel — te is ilyet esnél, ha a jégre mennél.

Nelli semmit sem válaszolt, hanem mikor látja, hogy egy udvarias fiatal ember milyen készséggel emeli fel a mosóné lányát, nem bírja megállni szó nélkül:

— Mama, én se bánám, ha elesnék!

— Nem! —
— Vagy ha lassan?
— Dehogy!
— Hát? . . .
— Ha két fiatal ember vezet!

— Kiált fel egyszerre bosszus kitöréssel.

— És a mosóné lánya, mintha csak meghallotta volna ezen gúnyos felkiáltást, abban a pillanatban megsiklott és végig terült a jegen.

— Látod leányom — szól a mama jó akaró figyelmeztetéssel — te is ilyet esnél, ha a jégre mennél.

Nelli semmit sem válaszolt, hanem mikor látja, hogy egy udvarias fiatal ember milyen készséggel emeli fel a mosóné lányát, nem bírja megállni szó nélkül:

— Mama, én se bánám, ha elesnék!

— Nem! —
— Vagy ha lassan?
— Dehogy!
— Hát? . . .
— Ha két fiatal ember vezet!

— Kiált fel egyszerre bosszus kitöréssel.

— És a mosóné lánya, mintha csak meghallotta volna ezen gúnyos felkiáltást, abban a pillanatban megsiklott és végig terült a jegen.

— Látod leányom — szól a mama jó akaró figyelmeztetéssel — te is ilyet esnél, ha a jégre mennél.

Nelli semmit sem válaszolt, hanem mikor látja, hogy egy udvarias fiatal ember milyen készséggel emeli fel a mosóné lányát, nem bírja megállni szó nélkül:

— Mama, én se bánám, ha elesnék!

— Nem! —
— Vagy ha lassan?
— Dehogy!
— Hát? . . .
— Ha két fiatal ember vezet!

— Kiált fel egyszerre bosszus kitöréssel.

— És a mosóné lánya, mintha csak meghallotta volna ezen gúnyos felkiáltást, abban a pillanatban megsiklott és végig terült a jegen.

— Látod leányom — szól a mama jó akaró figyelmeztetéssel — te is ilyet esnél, ha a jégre mennél.

Nelli semmit sem válaszolt, hanem mikor látja, hogy egy udvarias fiatal ember milyen készséggel emeli fel a mosóné lányát, nem bírja megállni szó nélkül:

— Mama, én se bánám, ha elesnék!

— Nem! —
— Vagy ha lassan?
— Dehogy!
— Hát? . . .
— Ha két fiatal ember vezet!

— Kiált fel egyszerre bosszus kitöréssel.

— És a mosóné lánya, mintha csak meghallotta volna ezen gúnyos felkiáltást, abban a pillanatban megsiklott és végig terült a jegen.

— Látod leányom — szól a mama jó akaró figyelmeztetéssel — te is ilyet esnél, ha a jégre mennél.

Nelli semmit sem válaszolt, hanem mikor látja, hogy egy udvarias fiatal ember milyen készséggel emeli fel a mosóné lányát, nem bírja megállni szó nélkül:

— Mama, én se bánám, ha elesnék!

— Igy hát a fogadását megtartja, de azért mégis jégre megy?!

— Természetesen!

* * *

Egy kereskedő segéd bájos magatartással kanyarítja a 8-asokat.

— Mit sduiroz Merkátor ur? — kérdi egy hamis szőke leány.

— A Nagysád iránti szerelmem végtelenségét karczolómb lábaim elé — feleli a fiatal ember feltaláló ügyességgel.

— Nagyon jó helyen kezdte, csak folytassa tovább! — szól a hölgy kaczer mosolygással s azzal hátat fordít a végtelen 8-asoknak.

* * *

— Az Istenért! Emma nagysám, vigyázzon mindjárt elüti az ostonesapó!

— Jézus! most végem van! — sikolt fel a leány s a nagy ijedségtől menten elesik.

A fiatal ember mosolyogva siet felé és segíti felemelkedni.

— És Emma nagysám rátámaszkodva a fiatal ember erős karjaira, suttogó hangon szól:

— Köszönöm, hogy figyelmeztetett . . .

— Szívesen, máskor is!

* * *

— Lányok! miért a legjobb ott koresolyázni, a hol legtöbben vannak?

— Azért, mert sokan látnak.

— Ah dehogy! Azért, mert ha elesünk, a sok közül bizonyosan akad valaki, a ki felemel.

* * *

— Mit mondasz Bella, hogy lehet legbiztosabban az izezést megtanulni? Ha sebesen kanyarodunk?

— Nem!

— Vagy ha lassan?

— Dehogy!

— Hát? . . .

— Ha két fiatal ember vezet!

Irodalom és művészet.

Bartay Ede kitüntetése. A király Bartay Edének, a magyar nemzeti-zenei igazgatójának, a zenészet terén szerzett érdemei elismerésül, a királyi tanácsosi czímet díjmentesen adományozta.

Zenelap. S ágh József ismert nevű zeneíró, a »Zenelap« VI. évfolyamára nyit előzetési felhívást. A lap, mely havonként 3-or jelenik meg és időnkint értékes és érdekes zeneműveket ad mellékletül, egész évre 6 frt, félévre 3 frt. A »Zenelap« a VI. évfolyammal szemben is, a főváros és a vidék legkiválóbb zeneirőit nyerte meg munkatársaiul és olyan, hogy a zenekedvelő közönség is feltette nagy érdeklődéssel olvashatja. Az előfietési pénzek legezelszerűbben postautalványon a »Zenelap« szerk. czimére Budapestre küldendők.

Labiche adoma.

Ebéd után egy fiatal zongorajátzó órahosszat nyaggatta szerencsétlen hangszerét azon ürügy alatt, hogy Beethoven interpretálja.

Labiche, a nemrég elhunyt bohózat író, ezen zenei vihar alatt behuny szemmel gondolkozott egy új darabjának jelenetése fölé.

A zongorázó lecsillapodván, a háziasszony fölkérte Labiche, hogy mondjon pártfogoltjának néhány hízogó szót.

Ekkor Labiche jóakaró arczal megismogató az ifju arczát és így szólt:

— Nos! Könnyebben érzi magát kis zajongó?

Színházunk sorsa.

— jan. 18.

A debreczeni társaságban a színház sorsa a beszéd tárgya; a vélemények megoszlanak abban, hogy a közönség, a színészek vagy a város az oka ennek a zavaros állapotnak, melyhez hasonlót láttunk ugyan már a Nagy Vince idejében is, de ily nagy mértékben még nem ütött ki válság a debreczeni színháznál. A közönség azonban csak kivülről látja a zavaros állapotot s ezért nem érezheti úgy, mint a színészek, a kiknek oly sanyaruságos sorssal kell megküzdeniök a válság miatt, hogy ha élénken lefestenék, bizony sokat szenvedne büszkeségünk.

A színészek gyüleseznek, tanácskoznak mindennap, de nem mehetnek semmire, mert az ő állapotukon már semmiféle beszéd nem segíthet, pénz kell egyedül. A 3500 frt szubvenczió reményében keresnek megnyugvást a megsanyargatott színészek, de ennek a pénznek a sorsa még most is oly bizonytalan, hogy nem tudják tájékozni magukat további állapotuk felől. Pedig már meg kell jönnie a segítségnek, mert a tagok nem tűrhetik a sanyaruságot s éppen nem az ő szegényük lesz, ha megtagadják a további működést és szétoszlanak.

Ennek nem szabad megtörténnie, mert ez letűrölhetetlen szegényfolt maradna Debreczen városán. Hisszük, hogy ez nem is fog megtörténni, mert a város segíteni akar és segíteni is fog, bár nagyon lassan halad előre a segítségben.

A 3500 frt szubvenczió csak úgy segítheti ki a színészeket ebből a válságos állapotból, ha nem a városi tanács határozata szerint — 700 frtos részletekben — de úgy kapják meg, hogy abból a hátralékaik miatt szenvedett hiányokat pótolhatják. Tegnap ismét gyűlést tartottak a tagok és elhatározták, hogy a szubvencziókat ily módon történendő kiadását kérik újból a várostól; a kérvényt az egész szintársulat aláírta és ma beadta a városhoz az ötös bizottság.

Ha kérésöknek eleget tesz a város akkor vége lesz minden zavarnak és a szezon nyugodtan lejátszák s meg van mentve a debreczeni színház becsülete. E válságos állapot nagyon hat a közönségre is s érdekes jelenség az, hogy a jegyeket leginkább közvetlen az előadás előtt váltják meg, mintha félnének től, hogy a nappal váltott jegyek kárba vesznék, ha egy este kijelentik a tagok, hogy nem tartják meg az előadást. Az ötös bizottság mindent megtesz, hogy a tagok szükségletét némiképen enyhítse, de itt egy-két forint nem segíthet itt gyökeresen kell gyógyítani — ezt pedig csak a szubvenczióval lehet elérni.

Remélhető, hogy ma vagy holnap végleg eldől a színház sorsa, mert csak két eset lehetséges: vagy megkapják a tagok a szubvencziót úgy, hogy hátralékaik fedezve legyenek, vagy megtagadják a további működést. Ez utóbbinak azonban nem szabad megtörténni! Hisszük is hogy nem fog megtörténni s a városi tanács megnyugtató végzést fog hozni a tagok kérvényére. Ennek a reményében jának most és pedig oly kielégítőleg, hogy a legjobb viszonyok közé is beillenének az előadások. Ha megkapják a hátralékaikat, helyre áll a jövedy ismét s a sanyaruságok úgy elsimulnak, mintha meg sem lettek volna és ez méltó lesz Debreczen városához. Így tennie pedig most már csak azért is kell, mert a debreczeni közvélemény, sőt néhány fővárosi lap is eles hangon bírálja a válságot.

A vendégzerepléssel is nagyban fognak segíteni a szintársulat helyzetén. Az ötös bizottság oly műsört állított össze, mely a közönség mindenik rétegének igényeit kifogja elégiteni.

Közgazdaság.

Magyarország és a Balkán közti forgalom fejlesztése. A m. kir. államvasutaknak a m. év augusztus hó 31-én beosztott konstantinápolyi kereskedelmi ügynőksége helyébe, a kereskedelemügyi miniszter

elhatározta a múzeum k. állása a m. delmi képt. tisztességgel kereskedő. zátott meg 1-sejével Magyarorsz. forgalom f. Erről az értesítettne reskedelmi. vágó ügyel. lágosítások tárgyú me. királyi álla. géhez. Kor.

Bar.

Az országos. tési szakos. választmán. hogy febru. népies bar. dezni és a. bizta meg; ter, hogy e. uti polgári. lyezze s ut. leányiskolá. alatt álló t. növendékek. kötelezzék. baromfi-kiá. ornitológiai.

Nem. hogy én ne. Norbe. rea, aztán i. Tudod. azoknak m. ohajtott, d. meg. Aki a. talan jobb. Végig. gondolatoka. Igen, hogy nem e. Persze.

A hir.

egyén.

elhatározása folytán, a budapesti kereskedelmi muzeum konstantinápolyi állandó tudósítójának állása a m. kir. államvasutak ottani kereskedelmi képviselőjével egyesített és ezen kettős tisztséggel Back Hermann konstantinápolyi nagykereskedő, az Orsodi és Back cég főnöke bízott meg. Ezen képviselőség f. év február hó 1-sejével kezd meg működését: feladatát a Magyarország és a Balkán félszigeti közötti forgalom fejlesztése és emelése fogja képezni. Erről az érdekelt körök azon megjegyzéssel értesítettnek, hogy a nevezett képviselőség kereskedelmi, forgalmi, díjszabási és egyéb idevágó ügyekben a kellő utbaigazítások és felvilágosításokat ingyen tartozik szolgáltatni. Ily tárgy megkeresések közvetlenül a magyar királyi államvasutak kereskedelmi képviselőségéhez Konstantinápolyba címzendők.

Baromfitenyésztési tanfolyam.

Az országos gazdasági egyesület baromfi-tenyésztési szakosztálya Tolnay Lajos elnöke alatt választmányi ülést tartott, melyben elhatározta, hogy február 15-től kezdődőleg 10 napig tartó népies baromfi-tenyésztési tanfolyamot fog rendezni és az előadások tartásával *Parthay Géza*t bízta meg; fel fog keretni a közoktatási miniszter, hogy e tanfolyam megtartását az András-síki polgári iskolai nőtanító-képzőben engedélyezze s utasítsa az összes budapesti felsőbb leányiskolák igazgatóságait, hogy a vezetésük alatt álló tanintézetek utolsó osztályaiban járó növendékeket a tanfolyamon való részvételre kötelezzék. Végül kimondatott, hogy az évi baromfi-kiállítást az egyesület kapcsolatban az ornitológiai kiállítással fogja rendezni.

CSARNOK.

A LORELEY.

(Novella.)

Irtta: **Reichenbach.**
Fordította: **Biró Irén.**
(Folytatás.)

Nem tudom — de például azt hiszem, hogy én nem felek tőle.

Norbert egy pillanatig némán tekintett reá, aztán így szólt:

Tudod, én azt hiszem, hogy végre is azoknak nehéz meghalni, kiket a halál az óhajtott, de el nem ért boldogságtól foszt meg. Aki a boldogság tetőpontján áll, annak talán jobb ha meghal, mielőtt azt elveszítené.

Végig simította homlokát, mintha a sötét gondolatokat akarna onnan elűzni.

Igen, de hamar magához tér, és örül, hogy nem egyedül van, felelé Eleonóra.

Persze, ez a legjobb benne! De az ilyen,

csak egy pillanatig tartó megfélekedés is szép. Ez a mély nyugalom jele, és igen kellemes. Különös, hogy majd minden ember szereti a nyugalmat, de a haláltól, mely végre is nem egyéb, mint a legmélyebb nyugalom, mégis fél!

Hiszed, hogy minden ember fél a haláltól?

Te nem hiszed?

De hogy is beszélünk mi a halálról? Hiszen az élet a miénk, az élet és a szerelem! Egészen elsápadtál az én meggondolatlan beszédem alatt.

Norbert átkarolta őt s Eleonóra úgy hallgatta szavait, fejét Norbert vállára hajtva.

Adta magát a pillanat varázsának, tekintete nem hazudott, szerette Norbertet s kevés idő múlva a tó, miután azt visszatükrözte, ismét a régi lett, akaratlanul arra gondolt, amit egyszer Norbertnek mondott, hogy olyan vagyok mint e tó, semmi sem hat lelkemre mélyen. És a könnyelműség, melylyel e felett gondolkodott s a boldogság még szebbé tette őt, úgy hogy Norbert miatagy csudalattal nézett reá, aztán így szólt:

Hát ilyen sok boldogság lehet a világon?

Mindig feljebb haladtak az erdőben, Eleonóra nem fáradt el a természet szépségét csodálni.

Mily szép itt, mily magasan állunk most az emberek felett! mondá Eleonóra. Oh, azt kívánám, hogy mindig, mindig így lehetne.

Végre mégis a visszatérésre gondoltak. Midőn leértek, már az est árnya nyugodott a tavon.

Tehát ez a szép nap is elmúlt, mondá Norbert. Midőn a műteremhez közeledtek, mely a város mellett a tó partján állott.

Nem még nem mult el! mondá Eleonóra. Még pár óra a miénk. Jer, menjünk a tóra együtt — tudsz evezni?

Természetesen! Felsőleges gondolat, és együtt még úgy sem csolnakáztunk. Köszönöm a szép nap e szép befejezését.

Egy a parton tartózkodó halászszal találkoztak, ki átengedte nekik sajkáját. Eleonóra mosolygva lépett a sajka szélére s Norbert besegítette.

A havasok vereses színben látszottak a sötét, sziklaktól környezett tó felett. A sajka tova siklott a tavon, s Norbert erős lökésekkel messzire evezett a parttól. Midőn már távol voltak, s nem láttak embereket, bevette az evezőt a sajkába, s Eleonóra lábainál foglalt helyet, fejét Eleonóra térdére hajtotta s fölnevezte a sötétedő esti égre.

Most énekeld el nekem még egyszer a Loreley-dalt, kérte Norbert, s Eleonóra énekelt feljöttek a csillagok: először csak itt-ott voltak láthatók a tellegek között, még végre mind láthatóvá lettek.

Midőn a dal elhangzott, mindketten hallgattak s a csillagokra tekintettek és aztán

a vizre, hol a csillagok szintén láthatók voltak. A tó partjára köd ereszkedett s ezen keresztül látszottak a város lámpái mintha ezek is csillagok volnának — földi csillagok — Mély csend volt a vizen, csak a tó partján levő helységben kezdtek ünnepiesen harangozni.

Esküvői harangunk, mondá Norbert Eleonórára feltekintve.

Norbert, suttogta ez s puha kezével végig simította Norbert homlokát.

Eleonóra —

Most — egy erős kiáltás egy sötét árny, mely feljök emelkedett, egy lökés, egy messze hangzó sikoltás.

Bocsássatok le a mentő csolnakot! kiáltá a gőzhajó kapitánya, mely Luczernbe indult volt Talán még megmenthetők!

Az utasok mind összegyűltek a fedélzeten s összevissza beszéltek és kérdezősködtek.

Mi történt?

Összeütköztünk egy sajkával.

Borzasztó!

Iszonyu!

De miért is oly vigyázatlanok az emberek, hogy éppen arra eveznek, a merre a hajó jár?

Megmenthetők?

Kérdezősködnek, nyugtalankodnak; a leeresztett csolnakok a szerencsétleneket keresik.

Amit a tó egyszer elvesz, nem adja könnyen vissza! szólt egy öreg matróz.

Nyomuk sincs — és a csillagok ragyognak s a tóban visszatükrözik fényüket, a távoli harang még mindig hallatszik s az est ünnepélyes csendje nyugszik a vizen, melyen most a hajó célja felé haladt. Az utasok a fedélzeten elesenededtek. A harang zugását hallgatják s némelyek a szomorú mondatot halkán, borzadva ismétlik: Nyomuk sincs. — Két virágzó emberéletnek nyoma sincs!

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és **Dr. Bakonyi Samu** főszerkesztő.

Eladó

Kajári Ferencz örökösei pusztá-ebesen 3¹/₂ nyilas tanyaföldje rajta levő gazdasági épületekkel, az ondódon a középvölgy mellett 2 nyilas és 5 öl szántó föld. — Értekezhetni Debreczenben, Nagy-Uj-utca 1686. sz. a. **Éles Józsefnél.**

Eladó homok föld.

A városhoz közel 50 hold terjedelmű, jó minőségű hevert föld — mindenféle gazdasági épületekkel — jutányos áron eladó. — Tudakozódni lehet a tulajdonosnál: **Szentessy Istvánnál.** (Szent-Anna utca 2526)

H I R D E T É S E K

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**

fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz, küldendők

UJONAN FELSZERELT GONDY és EGEY FÉNYIRDÁJA.

(Csupán Teleky-utca 6-ik szám alatt.)

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy az **egész monarchiában legnagyobb** ösmert és páratlan szerkezetű **uj üveg fedéllel ellátott** műtermünket minden e szakmánkba vágó kellékekkel ujonnan felszereltük. Nevezetesen:

- I. Français Antiplanet objectív, egy méter átméretű Camera-val. Életnagyságu fényképek közvetlen felvételére.
- II. Egy kisebb objectív pillanatnyi záróval. Felvételi időtartama: 200-ad másodperc. Gyermek, állatok s mozgó tárgyak biztos felvételére.
- III. Különböző díszletek:
 - 1) 8 darab háttér a híres velencei festő **Moro** által festve: Salon, díszterem, templom belseje, téli táj, parkos, sziklás, tavas s sás tájak, és a háttérhez kellő előtérrel.
 - 2) balusterek, oszlopok, lépcsőzetek, számolyok, emelvények, hinták, csónak.
- IV. Staffage-ok:
 1. A legkülönböző gyermekjátékok, zenélő órák a gyermeki kedélyek felelevenítésére.
 2. Állatok: kutyák, galambok, tyukok.
 3. Dísz és közönséges korsók, ékszerartók és vázák.
- V. Dísznövények, főve yves és gypes ponyvák, selyemterítők, függönyök.
- VI. Virágok: cserepes, kézi, és mennyasszonyi bouquet-ok, guirland-ok, pálmák, Makart-boquet-ok.
- VII. Uj mellékterem, melyben a felvett kész fénykép kifestéséhez szükséges színvázlat közvetlen a természet után — egy negyed órai ülés alatt — elkészítetik.

Kiváló tisztelettel:

GONDY és EGEY.

130.

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

	100 kilo.
A. Asztali dara nagy és aprószemű	16.—
B. Szinte » középszerű	15.—
0. Királyliszt	15.—
1. Lángliszt	14-80
2. Montliszt	14-40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14-20
4. » 2-od »	13-80
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13-20
6. Szinte » 2-od »	12-40
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű	11-80
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű	11—
8 ¹ / ₂ Barna » 1-ső »	10-20
8 ³ / ₄ Szinte kenyérliszt 2-od » á 70 kg.	9—
9. Lábliszt » 70 »	7-60
10. Veres liszt » 50 »	—
11. Finom korpa zsákkal » 50 »	4-60
12. Durva korpa zsákkal » 50 »	4-20

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5¹/₁₀-től engedmény a fennmiltett egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debrecen, 1890. nov. 21.

Rickl József Zelmos DEBRECZENBEN, Ajánl „ASTRALINE“

nevű legjobb **salon petroleumot**, mely nem robban még 70° C. mellett sem. Igen alkalmas minden szoba világításra, mert nem füstöl és nem terjeszt semmi szagot továbbá **igen olcsó árak mellett**

király-petroleumot

Angol fehér, Ananás, Jamaicai, Cuba, Brazília

RUMOKAT,

CARAVÁN CSALÁDI THEAT

és
thea süteményeket

Különös figyelmébe ajánlva a mélyen tisztelt közönségnek a mai kornak megfelelő orvosilag rendelt

Francia cognacot

ugy belföldi leghiresebb világosi, a melyek ugy raktáron vannak.

Debrecen, 1891. Nyomatott Szabó Ferencz könyvnyomdájában.

Dr. BORBÉLY IMRE FOGORVOS.

Lakik: **Piac-utca 1711-ik szám alatt.**
Rendel naponta déle 9—12-ig, délután 2—5-ig.

Odvas fogak vagy azok gyökereinek eltávolítását, fogtöméseket (plombirozás) arany, amalgam, amentrel stb. műfogak betételével a hiányzó tökéletes jótállását, a fogak tisztítását szakértelemmel gyorsan eszközli.

Előírása után készült, kitűnő hatásnak bizonyult fogpaszta, szájvíze és fogkefeje, kapbató Debreczenben az összes gyógyszerárakban, valamint Szentkirályi és Kalenda műipararu üzletében.

Főraktár Muraközy gyógyszerárában.

Eladó ház és föld.

1139. számú kis-mester-utcai ház és hozzá tartozó ondódi föld, továbbá a nagyhatvan-utcai szőlőben levő 2 nyilas szőlő eladó.

Értekezhetni lehet

Magyar János,

Szent-Anna-utca 2527. számú lakásán.